

ZAN Brožová/Retterová

Portfolio

ZS 2020/2021

Štěpán Lucký

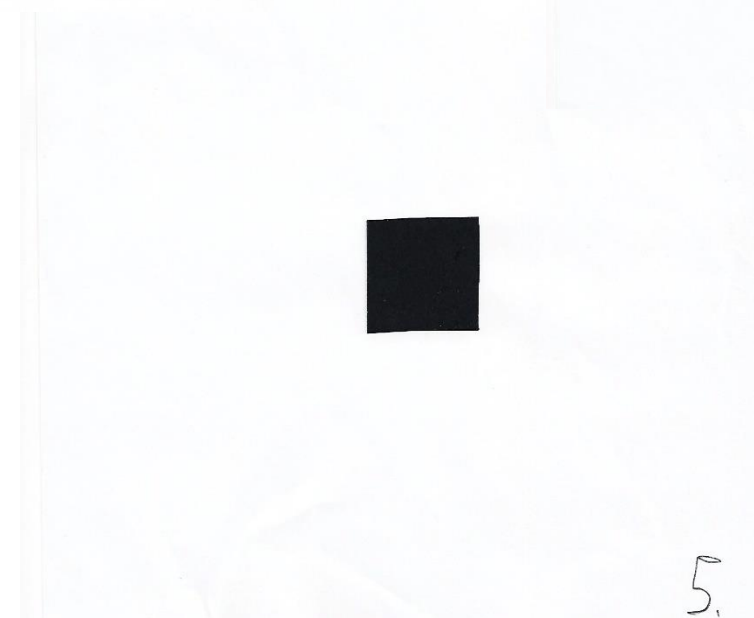
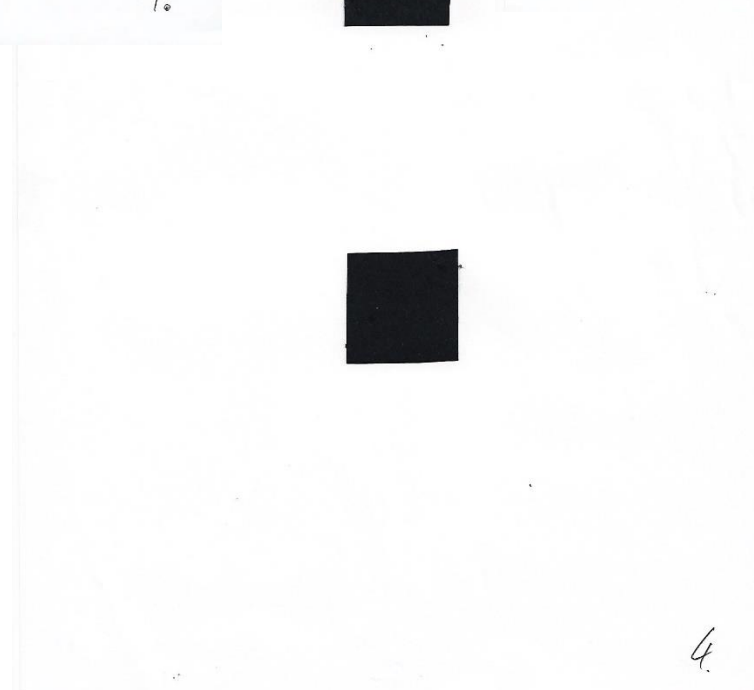
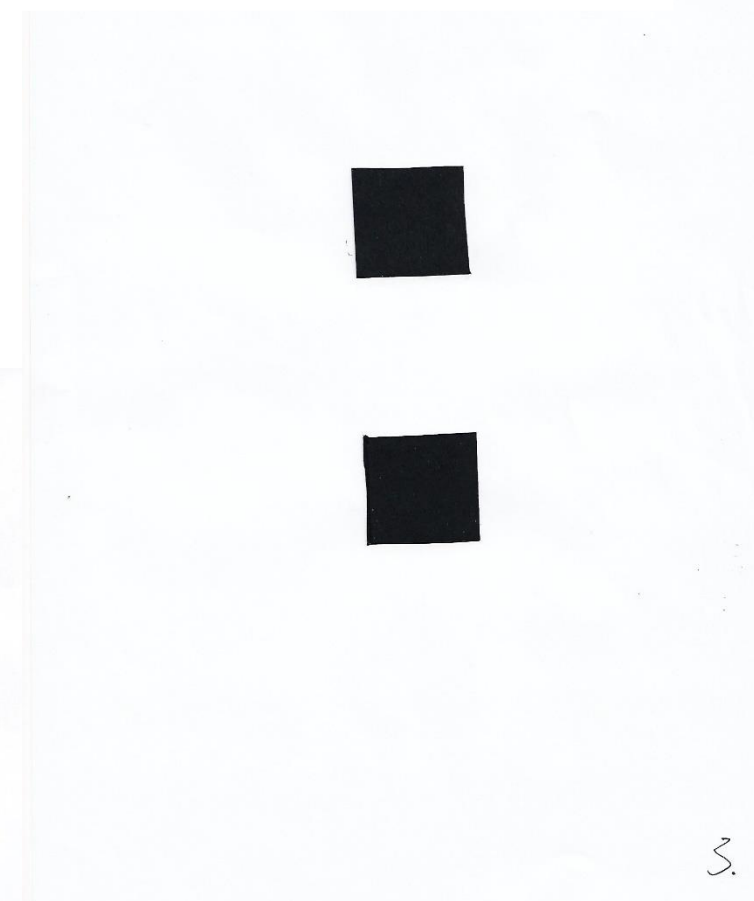
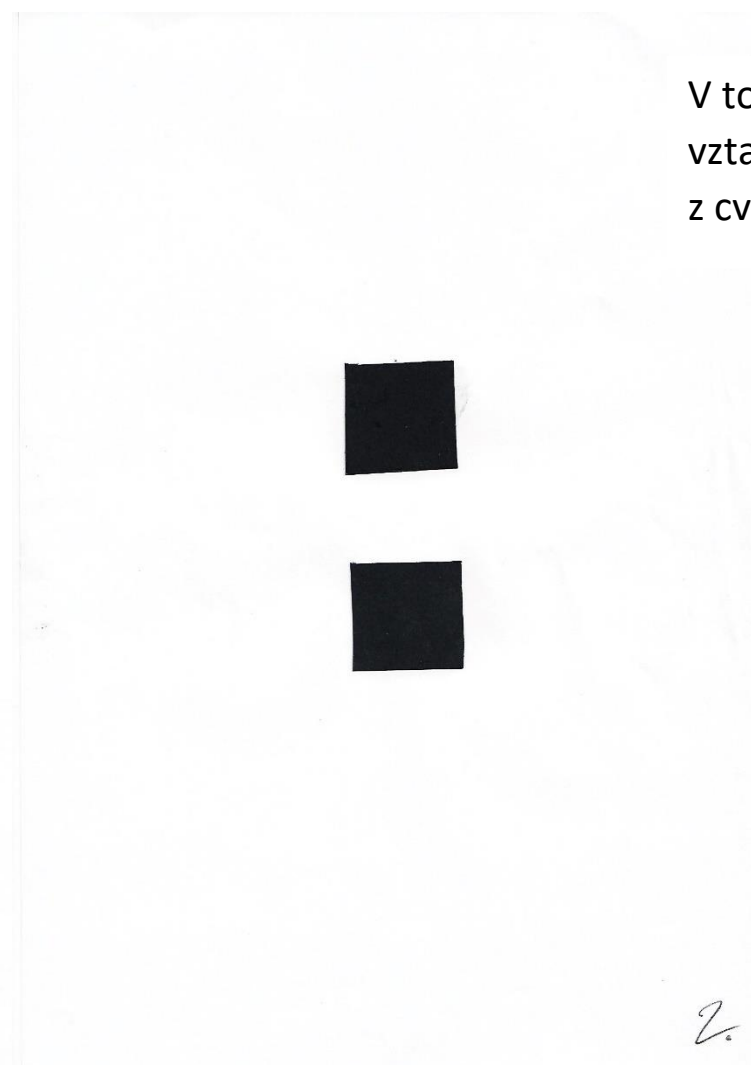
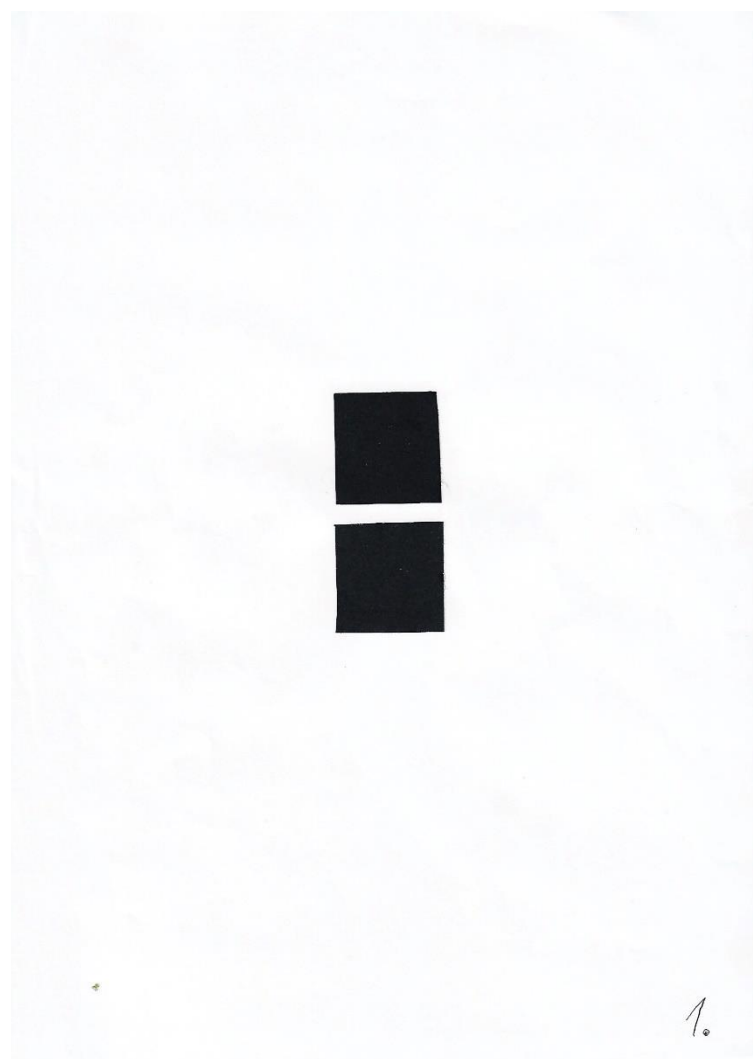
Úkol č. 1 – Tangram

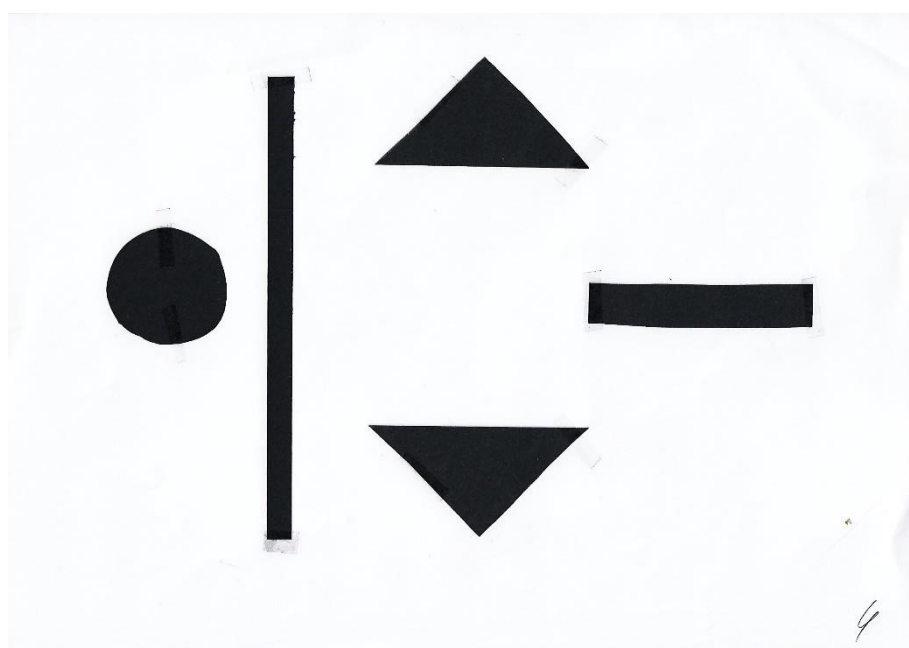
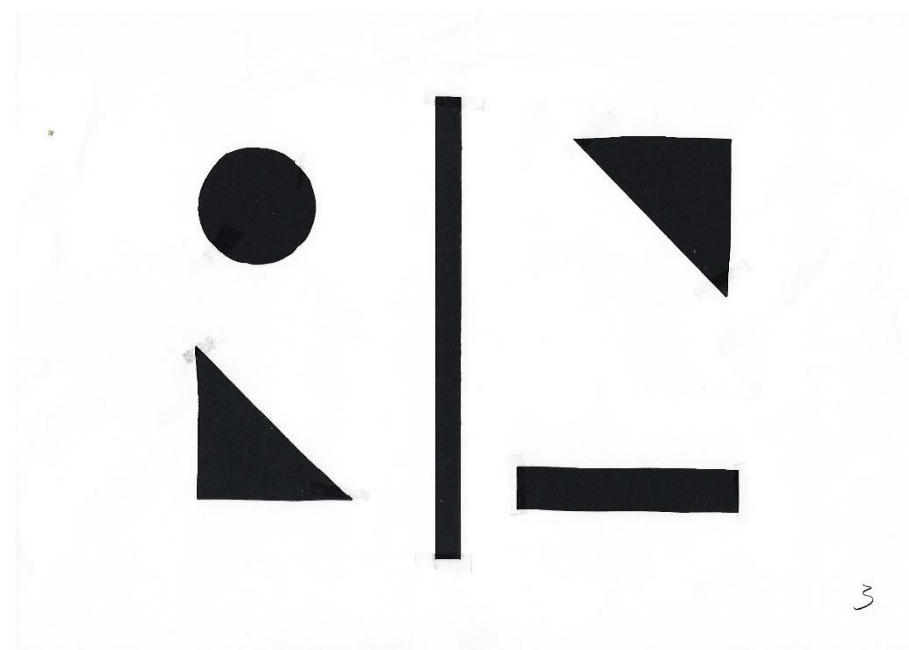
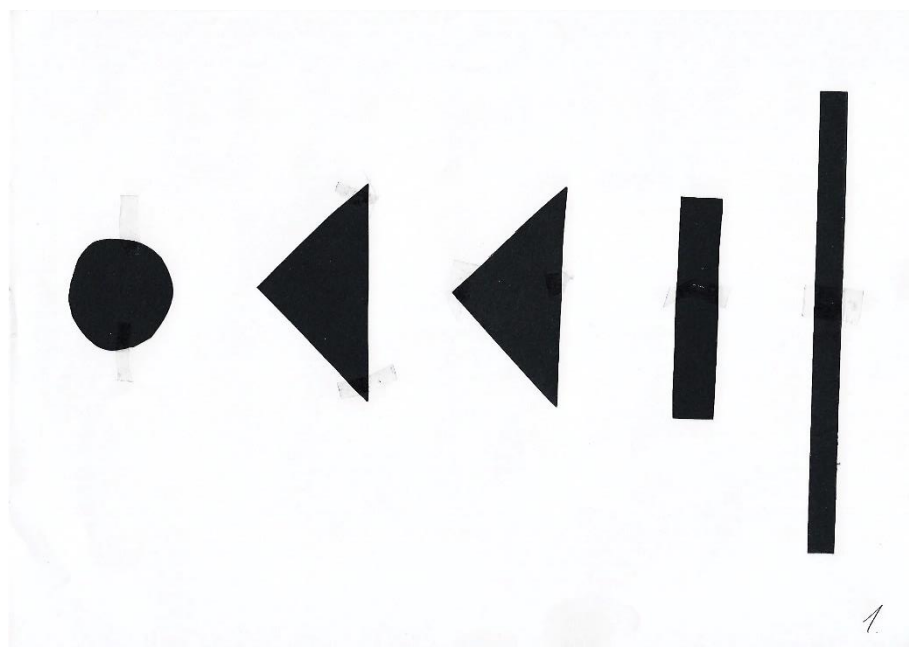
Na základě klasické japonské skládačky jsme rozstříhali čtverec o rozměrech 10x10cm na dané tvary a složili jednotnou figuru.

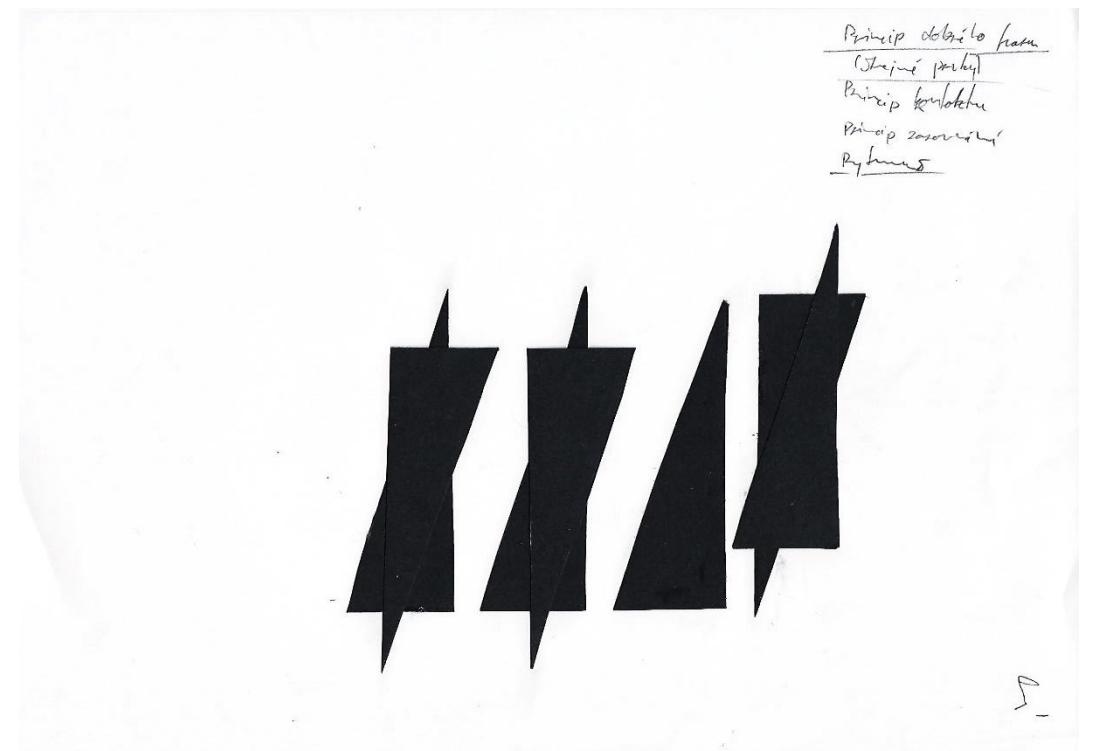
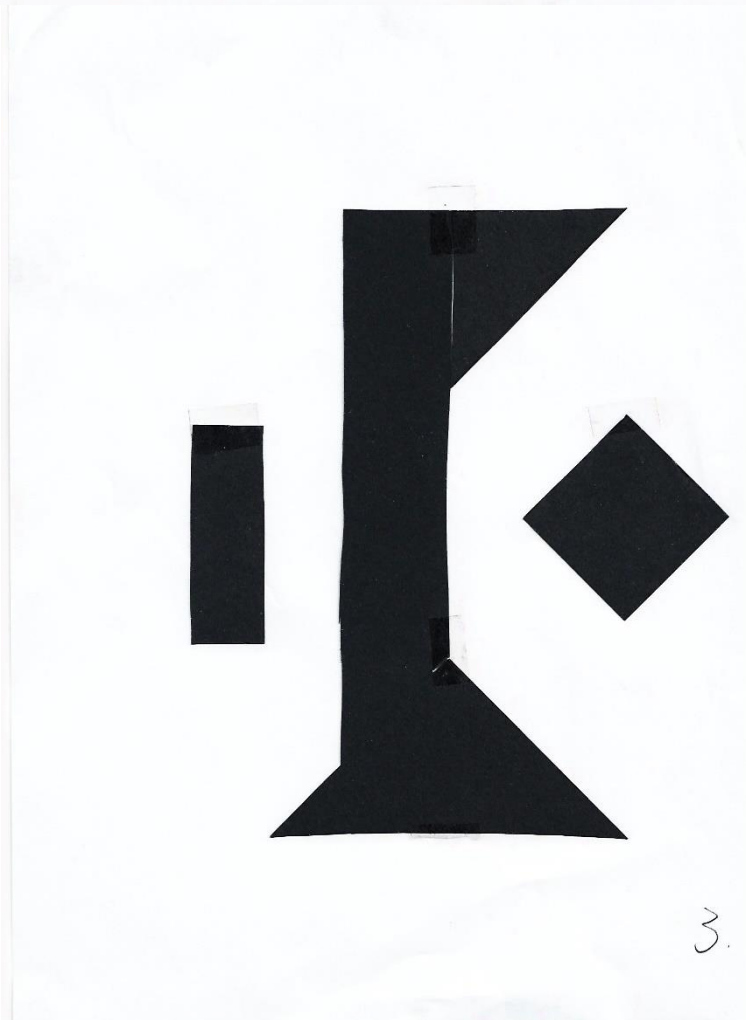
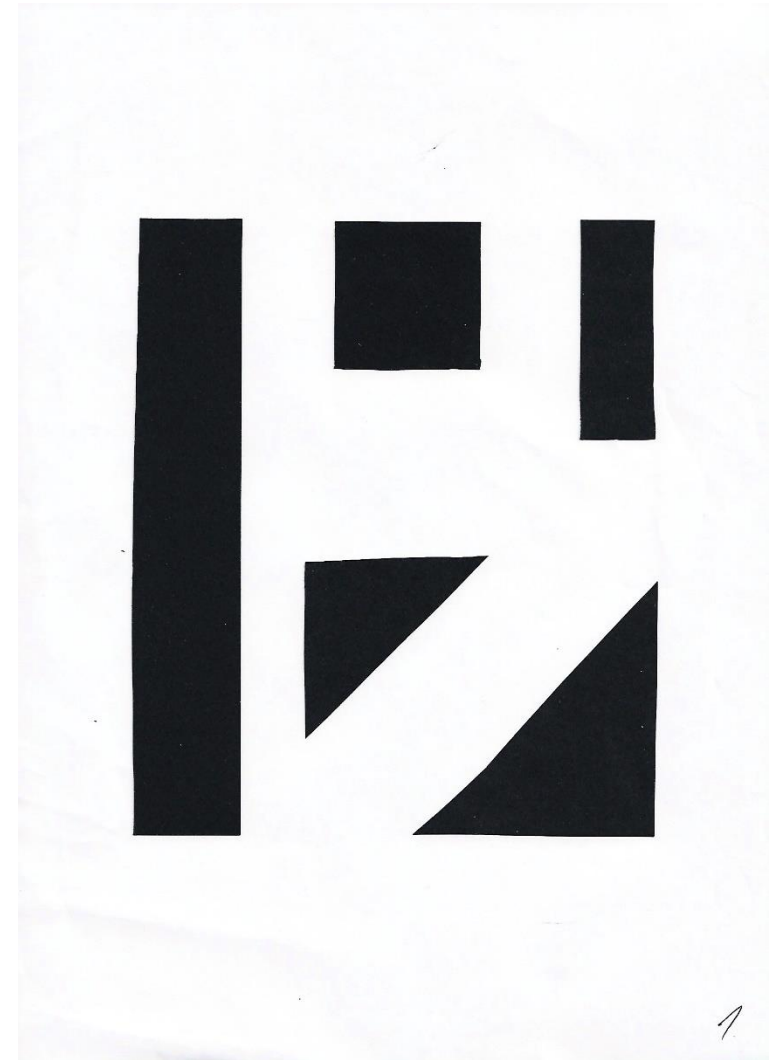
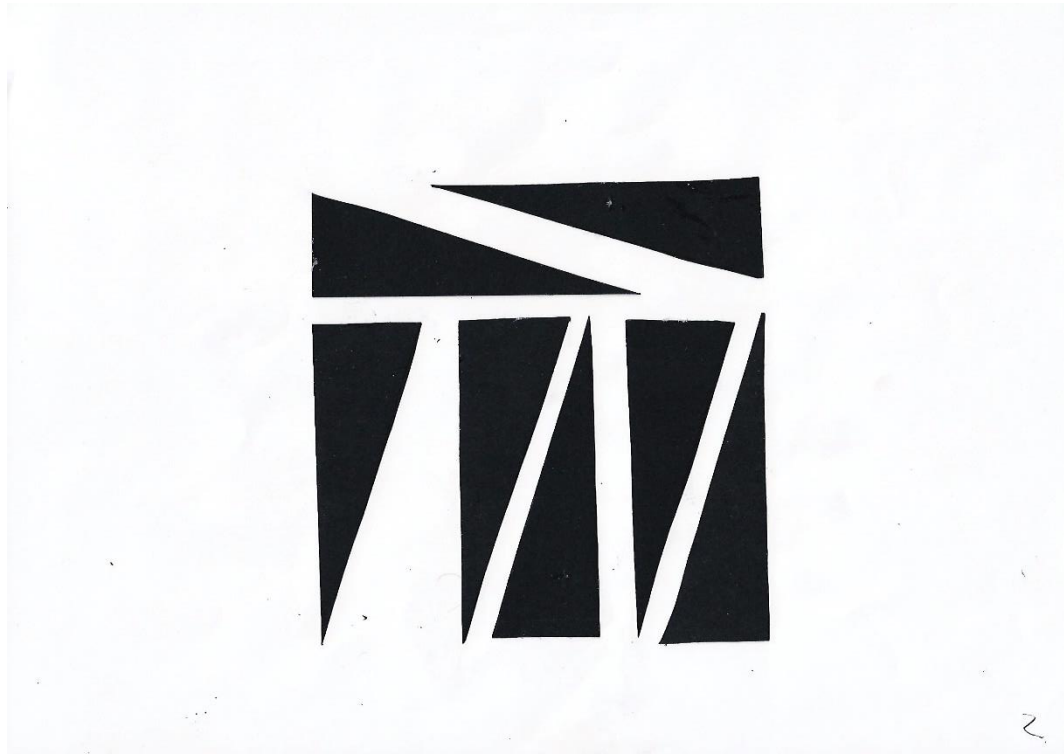

Úkol č. 2 – Architektonická kompozice

V tomto úkolu jsme měli pozorovat různé kompoziční vztahy a principy. Bylo zde několik cvičení. Každé z cvičení pracovalo s jiným principem či vztahem.

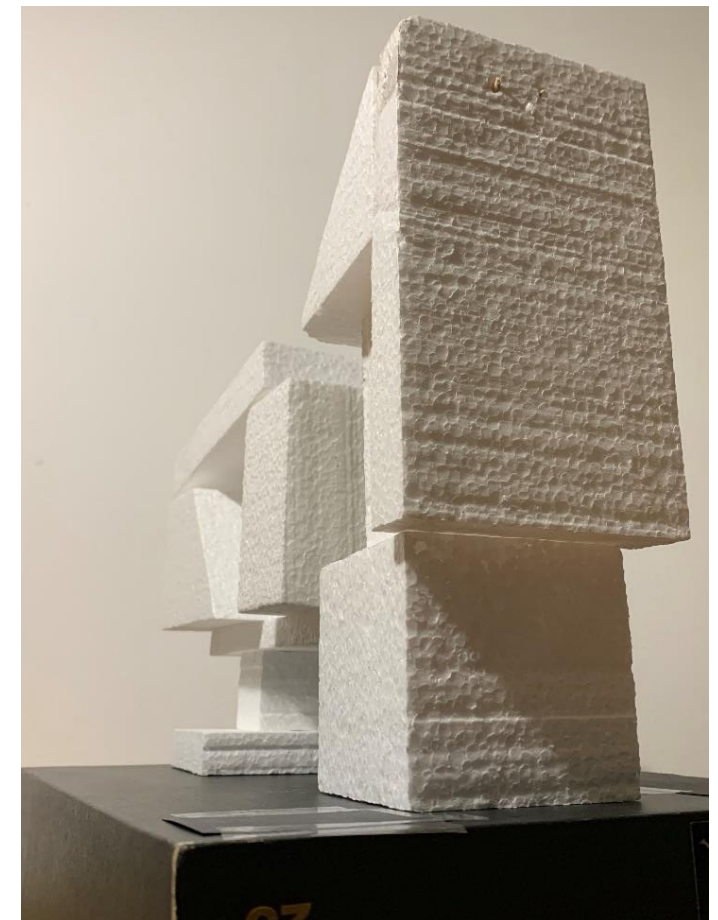

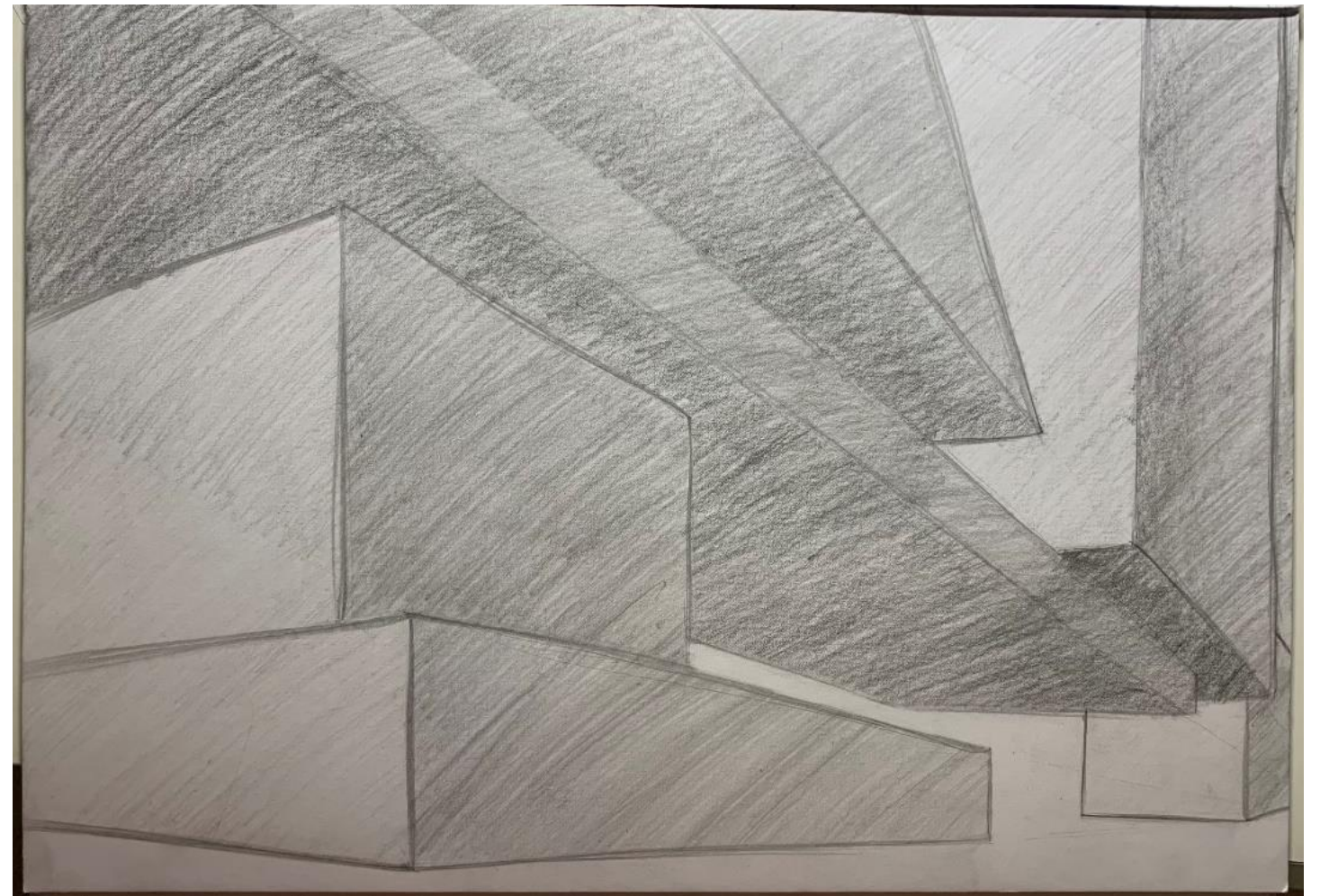
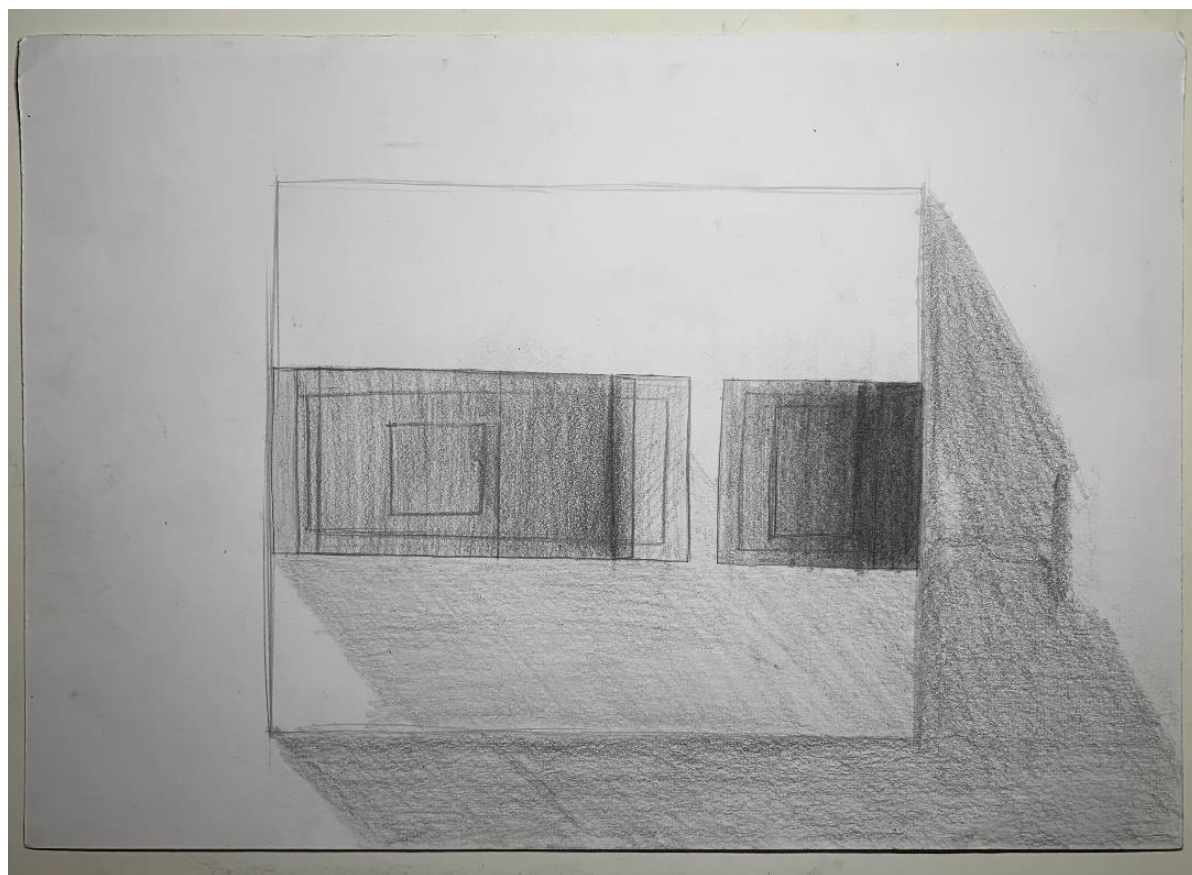
Úkol č. 3 – Prostorová kompozice (socha)

V tomto úkolu jsme měli, z cca 10 polystyrenových kusů, dle našeho výběru, vytvořit prostorovou kompozici.

Úkol č. 4 – Kresba prostorové kompozice

V tomto úkolu jsme měli perspektivně zachytit naši prostorovou kompozici. Zároveň jsme měli nakreslit vystínovaný půdorys, který zachycoval různou výšku těles.

Úkol č. 5 – Libreto k lázním a úvaha o podzemí

Libreto

Nevím, zda jsou to duchové, vznášející se nad touto krajinou, kdo klamou mé smysly, anebo dlí-li v mém srdci živoucí božská fantazie, že se mi všechno kolem dokola zjevuje jako učiněný ráj. Tu je hned za městečkem studně, k níž jsem připoután jako Meluzína a její sestry. Sejdeš z malého pahorku a zastavíš se před klenutím, odkud asi dvacet schodů vede dolů do hloubky, kde se z mramorové skály prýští nejčistší voda. Nízká zídka, jež nahoře tvoří ohradu, vysoké stromy, které zacloňují všechno prostranství kolem dokola, chládek místečka, to všechno je tak přitažlivé, tak trochu přízračné... Nemine den, abych tu neproseděl aspoň hodinku. Tu pak přicházejí děvčata z města pro vodu; je to prostší, a přece nejnutnější práce, kterou kdysi zastávaly samy dcery králů. Když tu tak sedím, ožívá kolem mne celý ten patriarchální svět, vidím praotce, jak se u studně seznamují a jak se namlouvají; a jak se nad studněmi a prameny vznášejí dobrodružní duchové. Ó, kdo by to nedovedl procítit se mnou, ten se nikdy po cestě parným letním dnem nesvlažil douškem z chladné studánky!

Utrpení mladého Werthera – Johann Wolfgang Goethe

Tato kniha, spíš než jen tato pasáž, ve mně vyvolává to, co bych chtěl od svého návrhu lázní. Není to však děj knihy, který je smutný nebo až depresivní, je to jazyk a romantický popis skutečnosti. To, co jsem hledal v ukázce je určitá vlácnost a lehkost jazyka, jímž je v této knize popisována příroda. Je dost možné, že bych mohl vybrat leckterou knihu z období romantismu, ale žádná na mě neudělala takový dojem jako tato. Atmosféra, kterou jsem se snažil zachytit v ukázce je lehká, svěží a v něčem až otupělá. Místo, kde není nic jiného než přítomnost. Místo, kde lidé nepřemýšlí nad ničím a jsou jen v dané chvíli na daném místě. Chtěl bych, aby mé lázně sloužily jako jakási svatyně poskytující klid a ticho od vnějšího světa, jelikož by si to zasloužil každý jeden z nás.

Úvaha

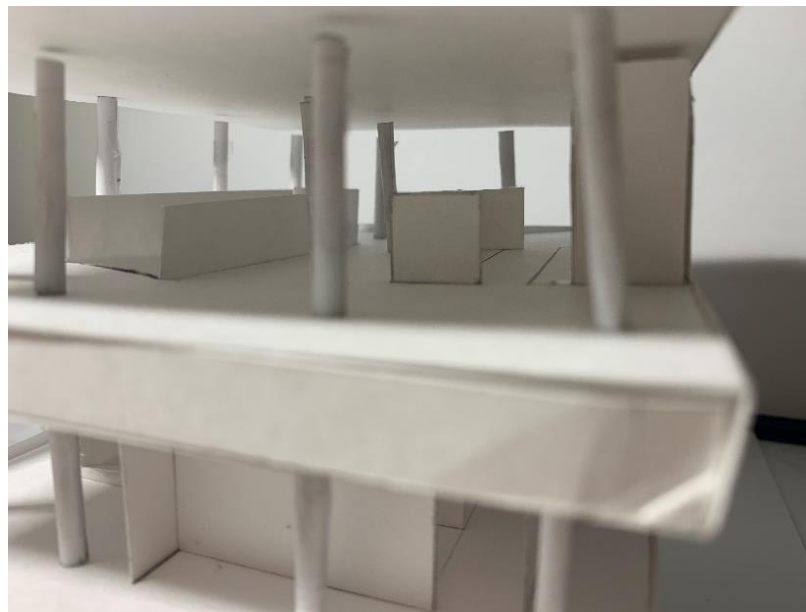
Podzemí pro mě představuje určité útočiště nebo jednoduše místo, kam mohu utéct, či se schovat před světem. Jako malý jsem často chodil v našem domě do sklepa, kam za mnou nikdy nikdo nechodil. Tato místnost byla značně oddělena od zbytku domu a bylo tam vždy ticho, tudíž jsem se mohl soustředit jen na své myšlenky a uklidnit se. Tato místnost je také velmi prostorná, takže se v ní člověk může i v podstatě procházet. V letech brzké puberty, kdy jsem bohužel procházel rozvodem svých rodičů, mi tato místnost opět poskytovala prostor pro uklidnění, jelikož se v ní nacházel i boxovací pytel, který mi dovolil ze sebe dostat přebytečný vztek a frustraci.

Obecně mám s podzemím dobrý vztah, jelikož mi přijde, že je to až archetypální místo sloužící jako úkryt pro lidi, ale i jiné tvory, už od pradávna. Vždy se lidé skrývali do jeskyní ve skalách před jakýmkoliv nepříjemnými podmínkami a myslím si, že je to instinktivní a zabudované v lidech jako takových.

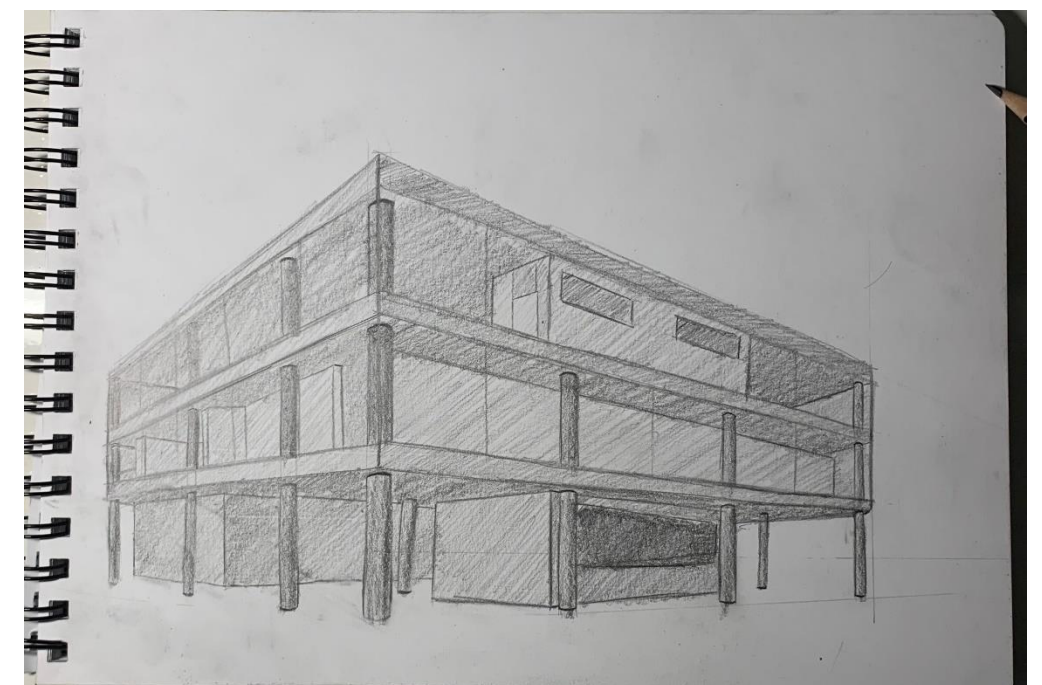
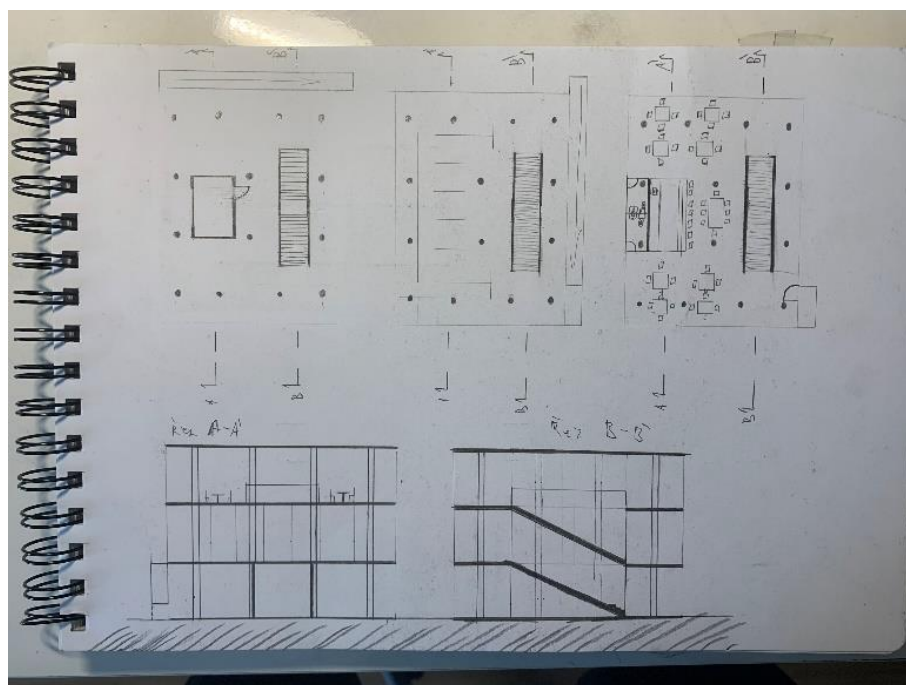
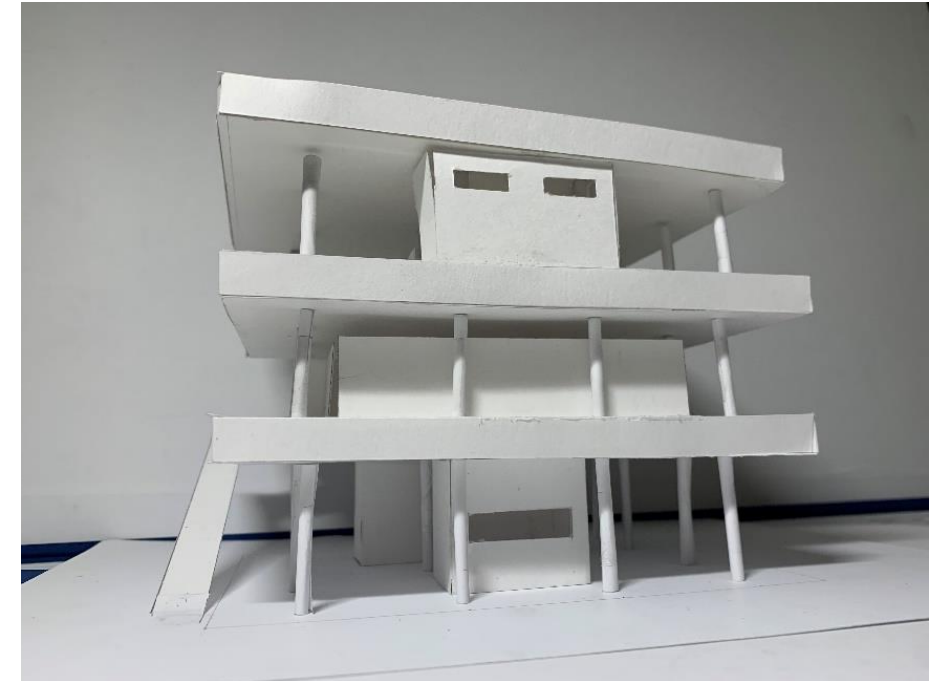
Navštívil jsem v životě několik podzemních prostorů, ať už u různých obydlí, kde jsem vždy s velkou zálibou prozkoumával každičký malý prostor domu, nebo na historických místech, jelikož jsem často jako malý cestoval. Troufám si říct, že podzemní prostory nejdou tak jednoduše specifikovat a popsat. Jsou místa, kde je nám jasné, že jsme pod povrchem, jelikož jsme ve stísněném prostoru a vnímáme tíhu kolem nás. Avšak jsou i místa, kde se najednou z malé chodby stane obrovský prostor, ať už rozsáhlé jeskyně nebo prostorné místnosti v domě, a člověk skoro až zapomene, že se nachází pod úrovní země.

Na konec bych chtěl jen říct, že ačkoliv někteří lidé považují podzemí za nepříjemné nebo až strašidelné, pro mě vždy představovalo místo, které dokáže příjemně překvapit, nebo i místo kde mohu s jistotou být nerušen sám se sebou.

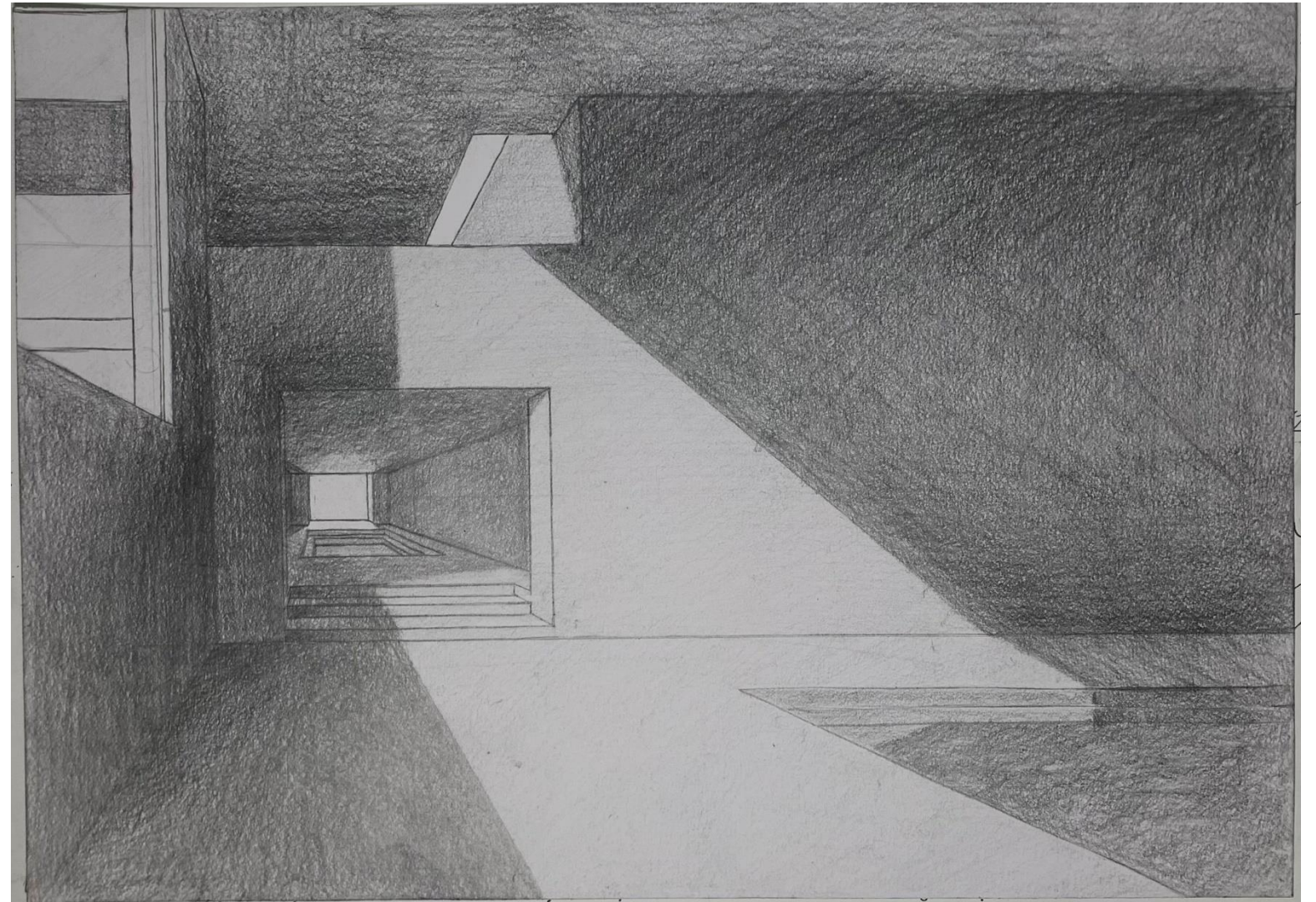
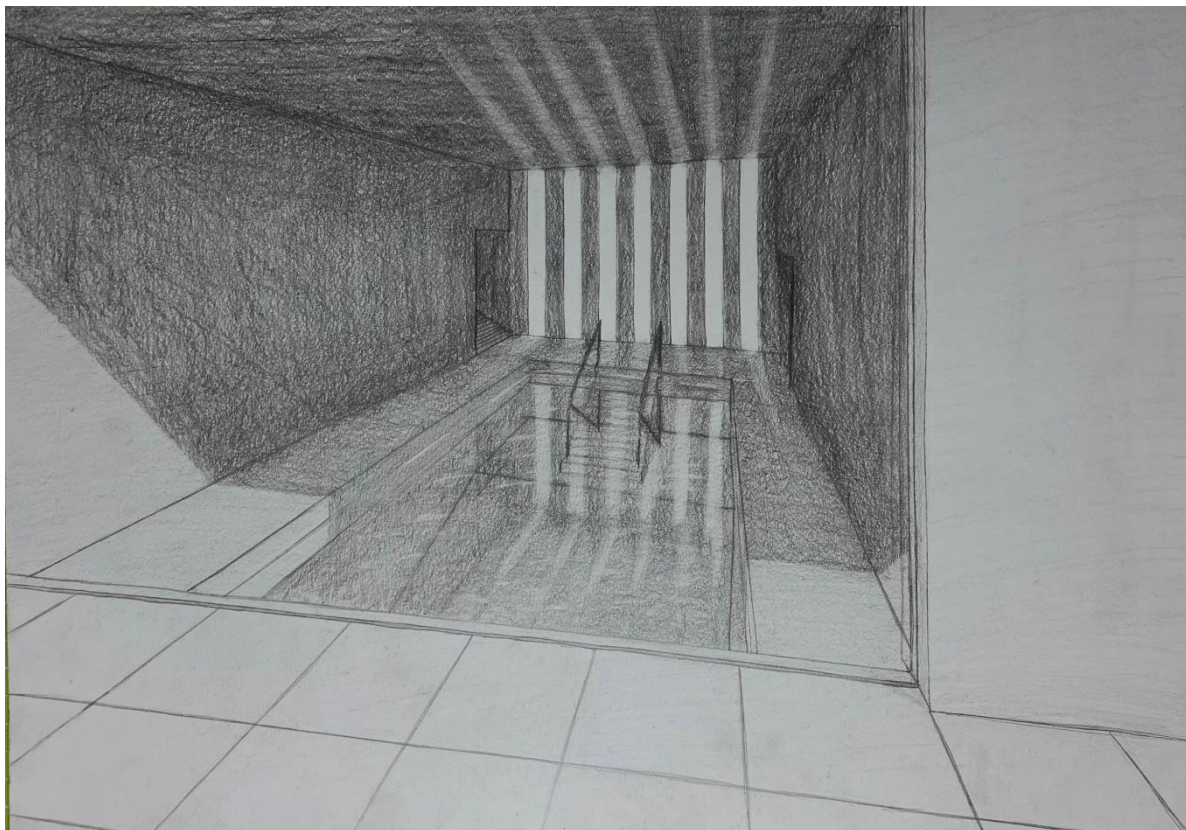
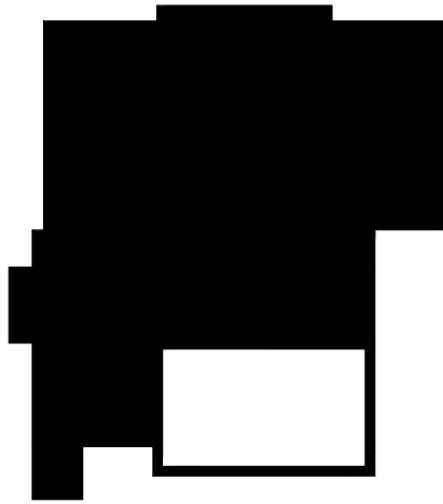
Úkol č. 6 – Navrhování v daném prostorovém plánu (plan libre)

Zde jsme si vždy vybrali jeden z prostorových plánu a poté v něm zkusit navrhnout budovu. Já jsem se snažil o galerii v planu libre.

Úkol č. 7 – Koncept lázní

Tyto lázně, vlastně jako každé jiné, mají sloužit jako místo odpočinku a klidu. To, co je dělá výjimečnými, je však jejich atmosféra. Tato atmosféra je vytvořena příjemným hladkým materiálem zdi a jemným, ale dostačujícím osvětlením, které návštěvníka provází v každé místnosti. Ve stavbě není přímé osvětlení shora, nýbrž je vždy světlo vedeno přes zdi, které slouží jako orientační body a ukazují cestu dál. Při příchodu do recepcce spojené s kavárnou si návštěvník ihned všimne, že je recepcce, prostor hlavního bazénu i atrium vizuálně propojené a je tedy z jednoho prostoru vidět do zbylých dvou. Z recepcce návštěvník sejde 2 metry do hloubky a dostane se do prostor šaten. Z šaten vede malá chodba a pár lehkých schodů do prostoru hlavního bazénu. Tam se nachází jádro těchto lázní. Tímto jádrem je tzv. Les. Čelní zeď prostoru hlavního bazénu je vytvořena 7 světlíky, které prořezávají jinak velmi masivní zeď a činí z ní uklidňující výhled, který symbolizuje les a světelné paprsky pronikající mezi kmeny stromů. Pocit přírody nebo lesa nám zde také navozuje rozehranost výšek podlaží jednotlivých prostor. Mimo povrch země, se tu totiž návštěvník setká s 5 různými výškami podlaží. Vydá-li se návštěvník z prostoru hlavního bazénu, má možnost odebrat se do oddělené části, kde se nachází sauna, sprchy pro saunu a studený bazén pro ochlazení. Jinou možností, k předchozí volbě celkem opačná, je vířivá lázeň napojená na odpočinkový prostor, kde se návštěvník může příjemně uvolnit v prostoru lehce odděleném od centra dění. Dalším velmi důležitým prostorem těchto lázní je atrium, symbolizující klidnou vyvýšenou mýtinu uprostřed lesa. Z tohoto atria si, stejně jako z odpočinkového prostoru hlavního bazénu, můžeme, díky velkému zasklenému průhledu, dopřát pohled na „Les“ po boku klidné vody hlavního bazénu. Atrium není zastřešené, tudíž je perfektně osvětlené a stává se tak dalším zdrojem světla pro hlavní místnost. Na povrchu je stopa stavby jen velmi malá. Každý z otvorů sloužící pro přívod světla do prostoru lázní je vyvýšen 60 cm nad terén, takže nijak výrazně nezasahuje do krajiny.